

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 282/2013-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. mája 2013 predbežne prerokoval sťažnosť K. T., Š., zastúpenej advokátom JUDr. K. K., Š., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vednom pod sp. zn. 6 C 129/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. T. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. mája 2013 doručená sťažnosť K. T. (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „navrhovateľka v šiestom rade“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vednom pod sp. zn. 6 C 129/2004 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľka okrem iného uviedla, že na okresnom súde prebieha od 19. júla 2004 súdne konanie o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu nadobudnutému vydržaním. Ďalej poukázala na to, že od zrušenia rozsudku okresného súdu z 20. októbra 2006 uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 7 Co/325/2006-229 z 13. septembra 2007 *„uplynulo takmer šesť rokov, ale doteraz vo veci nebolo rozhodnuté napriek tomu, že krajský súd vo svojom uznesení uviedol, ktoré nedostatky má odstrániť Okresný súd Nové Zámky v danom spore, a upriamil pozornosť okresného súdu, v akom smere má postupovať“*.

Zo sťažnosti ďalej vyplýva, že sťažovateľka ako *„Navrhovateľka v šiestom rade v spore vedenom na Okresnom súde v Nových Zámkoch číslo konacie 6 C 129/2004, v snahe dosiahnuť toho, aby do rozhodnutia vo veci samej mohla užívať prístupovú cestu a tým i svoje nehnuteľnosti, sa domáhala, aby súd vydal predbežné opatrenie, ktorým by sa jej umožnilo užívať pôvodnú cestu a aby sa jej zabezpečil prístup k nehnuteľnostiam v jej vlastníctve, nakoľko v súčasnosti sa ku svojim pozemkom nemôže dostať žiadnym spôsobom, čo dokazujú pripojené materiály, ako aj listy vlastníctva a snímok pozemkovej mapy. Návrh na vydanie predbežného opatrenia navrhovateľka v šiestom rade podala dňa 5. apríla 2011, o ktorom súd rozhodol až 15. novembra 2011. V rozhodnutí súdu, ale navrhovateľka v šiestom rade vôbec nie je uvedená. Súd rozhodol tak, že návrh navrhovateľa v piatom rade na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 5. 4. 2011 odmietol. Proti uzneseniu o odmietnutí vydať predbežné opatrenie, navrhovateľka z opatrnosti, podala spolu s navrhovateľom v piatom rade dňa 9. decembra 2011 odvolanie. Napriek tomu, že od podania návrhu na predbežné opatrenie uplynuli dva roky a jeden mesiac, Okresný súd v Nových Zámkoch doteraz nepredložil spis na rozhodnutie o predbežnom opatrení na odvolací súd – Krajský súd v Nitre, ale ani nenariadil pojednávanie vo veci samej, aby vo veci rozhodol s konečnou platnosťou.“*

Keďže napadnuté konanie nebolo dosiaľ právoplatne skončené ani napriek sťažnosti sťažovateľky na prietahy z 3. decembra 2012 adresovanej predsedovi okresného súdu a ani napriek tomu, že „už Ústavný súd Slovenskej republiky v tejto veci rozhodoval a konštatoval, že boli spôsobené prietahy v konaní a nariadil, aby Okresný súd v Nových Zámkoch vo veci spisovej značky 6 C 129/2004 konal bez zbytočných prietahov“, domáha sa, aby ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ďalej sa sťažovateľka domáha, aby jej ústavný súd priznal finančné zadost'učinenie v sume 20 000 € a úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané

oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd posudzoval napadnuté konanie z hľadiska namietaného porušenia sťažovateľkou označených práv v dvoch obdobiach, a to v období od začiatku konania do rozhodnutia ústavného súdu nálezom sp. zn. IV. ÚS 50/2012 z 10. mája 2012 a v období nasledujúcom po vydaní uvedeného nálezu.

1. K namietanému porušeniu sťažovateľkou označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní v období do vydania nálezu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 50/2012 z 10. mája 2012

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, resp. ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Ústavný súd zistil, že sťažovateľka 13. mája 2013 doručila ústavnému súdu sťažnosť, ktorá sa týka tej istej veci, o ktorej ústavný súd už konal, resp. rozhodol 10. mája 2012 nálezom sp. zn. IV. ÚS 50/2012.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť v tejto časti podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 zákona o ústavnom súde odmietol ako neprípustnú.

2. K namietanému porušeniu sťažovateľkou označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní v období po vydaní nálezu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 50/2012 z 10. mája 2012

Ako už bolo uvedené, ústavný súd už označeným nálezom vyslovil porušenie práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní a prikázal okresnému súdu konať v uvedenom konaní bez zbytočných prieťahov a napokon priznal sťažovateľke aj finančné zadosťučinenie v sume 3 500 € a uložil okresnému súdu uhradiť jej trovy konania.

Vzhľadom na uvedené preskúmal ústavný súd napadnuté konanie, pokiaľ ide o namietaný postup okresného súdu osobitne v období po vydaní nálezu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 50/2012 z 10. mája 2012. Ústavný súd konštatuje, že okresný súd od uvedeného dátumu až do predbežného prerokovania sťažnosti realizoval v napadnutom konaní viaceré procesné úkony spojené s pribratím tlmočníka, ako aj úkony súvisiace s urgovaním predloženia prekladov požadovaných listín. Okresný súd v uvedenom období taktiež uznesením z 1. februára 2013 zamietol návrh navrhovateľov v 3. a vo 4. rade na nariadenie predbežného opatrenia a v apríli 2013 zisťoval na Mestskom úrade v Štúrove miesta trvalého pobytu označených navrhovateľov.

Ústavný súd v nadväznosti na svoje zistenia konštatuje, že okresný súd v napadnutom konaní v posudzovanom období postupoval v zásade plynulo, aj keď jeho činnosť mohla byť efektívnejšia. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05), resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý treba vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné bez ďalšieho kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00).

V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy alebo prejednávanie záležitosti v neprimeranej lehote, sťažnosť spravidla odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05, IV. ÚS 401/2012).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva podľa čl. 6

ods. 1 dohovoru) môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch. Osobitne to platí o sporových konaniach, v ktorých stoja proti sebe žalobca a žalovaný, a kde sa v celom rozsahu uplatňuje kontradiktórnosť konania [porovnaj § 120 ods. 1 a 4 Občianskeho súdneho poriadku (napr. IV. ÚS 147/04)].

V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti ústavného súdu možno ako zjavne neopodstatnenú posúdiť sťažnosť vtedy, ak ústavný súd nezistí priamu príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sťažovateľ namieta (napr. I. ÚS 93/97, I. ÚS 87/97, I. ÚS 20/97, I. ÚS 24/98, III. ÚS 248/05).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti dospel k záveru, že postup okresného súdu v namietanom konaní v období po vydaní nálezu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 50/2012 z 10. mája 2012 nie je poznamenaný priet'ahmi takej intenzity, že by ich bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky stratilo opodstatnenie a ústavný súd sa už nimi nezaoberal.

Nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia ústavný súd považuje za potrebné poznamenať, že prípadná nečinnosť okresného súdu v ďalšom priebehu napadnutého konania, resp. jeho neefektívna činnosť by mohla z pohľadu sťažovateľky spôsobiť porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čo nevylučuje, aby v takomto prípade podala ústavnému súdu novú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. mája 2013